

VÉRMACSKA

avagy Alfi világoralomra tör

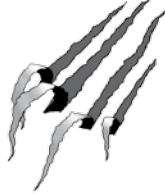

S I M O N T A M Á S

Simon Tamás

VÉRMACSKA

avagy Alfi világuralomra tör

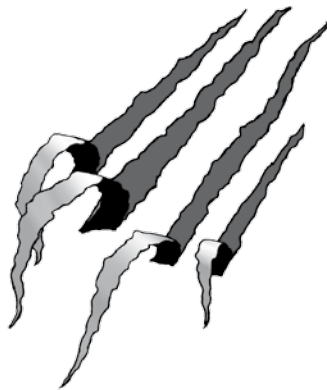

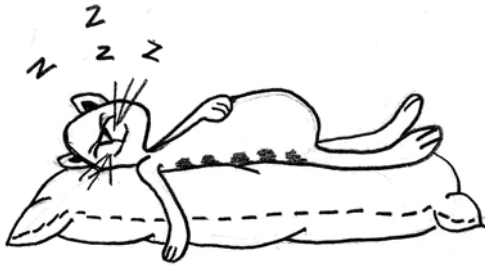
Simon Tamás

VÉRMACSKA

avagy Alfi világuralomra tör

Könyvmolyképző Kiadó, 2011

Ahhoz képest, hogy egy alkoholista vasutas lopott téged, eléggé úgy viselkedsz, mintha a dologtalan ősapádat Tutanhamonnal együtt balzsamozták volna be! Ezt Szóri szokta mondani, ha valamit rettenetesen elbaszok, de szerinte nem tanúsítok kellő bűnbánatot. Magam részéről mélységes meggyőződéselem, hogy valami rég halott fáraó ölmacskájának egyenes ági leszármazottja vagyok. Persze Szóri ezt mindig kételkedve fogadja, de leszárom, mert ahhoz nem is kell törzskönyv és szépen, füzetben vezetett felmenők cifra nevekkel, hogy valakiből isten legyen. Mint belőlem. Belőlem, aki két fröccsbe kerültem, de az eszmei értékem egyenlő a világ legjobb borvidékeivel.

Különben is, én szerencsésnek érzem magam, hogy csak egy lopott macska vagyok, mert legalább sikertült életképesnek maradom. Ráadásul az arisztokrata,

törzskönyves szerencsétlen dögökkel szemben az én szervezetem nem borul meg egy-két rossz falattól. Ha mégis, akkor Szőri gonoszul fel szokta sorolni azokat az ételeket, amiktől gyakorlatilag összefosom magam, kezdve a serpenyőből kinyalt olajtól a csirkebőrig. Persze mindez csak nevelés kérdése, mert aki csirkemel len, marhahúson és halon nő fel, attól nem lehet elvárni, hogy ilyen póriás ételeket bevegyen a gyomra. De egy isten kíváncsisága inkább erény, nem?

Igazság szerint a kapcsolatunk Szőrivel nem úgy indult, ahogy az a tündérmesékben lenni szokott, mert amikor először találkoztunk, akkor ő borgőzősen lehelte bele az arcomba, hogy „Hát, ez biztos megdöglik reggelre.”, az idióta haverja pedig bőszen kontrázott, hogy még tán az éjfél sem érem meg. Na, hát erre rábasztak, mert még reggel is éltem, sőt, azóta is élek, mint Zeusz az Olimposzon, és nem is vagyok hajlandó leszállni onnan, még akkor sem, ha néha le kéne, legalábbis Szőri szerint.

A legelső jó cselekedetem az volt, hogy amikor felébredtek, a haverját, aki annyira buzgón szerette volna, hogy elmúljak az éjféli harangszóval, alaposan végigfostam. Erre Szőri elkezdett visítózni, hogy „Jajdearanyoscica!”, és lesüllyedt egy retardált kétéves szintjére. Vagyis akkor még így gondoltam, hogy lesüllyedt, de időközben rá kellett jönnöm, hogy ezen a szinten van kétéves kora óta.

Arra gondoltam akkor és ott, hogy emellett nem lehet elmenni szó nélkül, ezeket jegyzetelni kell, bazmeg, mert még egy ilyen ember nincs, aki ennyi baromságot művel, látszólag minden ok nélkül. Mondtam is Szőrinek, hogy naplót akarok írni belőled, mert annyira hülye vagy, mint amilyen hosszú a kínai nagy fal, és amilyen siralmas a szexuális életed. Gondolom, többek között ezért is találta ki, hogy kiheréltet. A többi pedig már történelem.

JULIUS

Bazmeg, ezek tényleg nem szórakoznak, mondom nekik, hogy engedjete vissza anyámhoz, erre magyarázzák, hogy az ajtón sem mehetek ki, mert odakint veszély van. Kérdezem tőlük, hogy miféle veszély lehetne, erre a legdagadtabb elkezd sorolni, hogy például megcsíp a szúnyog. Mondom, fasza, akkor most mi lesz? Erre elkezdenek gügyögni, főleg a dagadt, aki mindennek tetejében még szőrös is, de mintha valami újszülött lennék, belehajol a pofámba, és magyaráz értelmetlen szavakat. Gyorsan el is neveztem Szőrösnek, a név idővel változhat, de viselkedéskutatási szempontból nem illetném jelzővel, úgyhogy a külső jegyei alapján utálkozom csak. Erre bejön egy nő, azt kérdezi a szőrös dagadéktól, hogy mi a fasznak kellett neked macska, úgyis én etetem. Mondom neki, hébazmeg, itt vagyok a bokádnál, ne beszélj ilyen csúnyán. Erre a Szőrös mondja neki, hogy mert szeretetet sugároz, meg egyébként is magányos vagyok, ezért kellett. Na, mondom, az király lesz, várd ki egy lábon állva, amikor én sugározom a szeretetet. Gyorsan rá is támadtam a nőre, lekarmoltam a vádliját, erre azt mondta Szőrösnek, hogy ha hülye lesz a macska, akkor megy a háztól. Mondom neki – és közben felugráltam egészen a térdéig –, hogy mennék én, bazmeg, de nem engedtek ki.

Az elején meg voltam ijedve, mondjuk nem csoda, mert a Szőrös részegen talált rám éjjel háromkor a spájzban, aztán meg jöttek azzal, hogy megdöglök

reggelre, én meg féltem a sötétben, mert mégsem akartam megdögleni. Időközben persze rájöttem, hogy már nem kell félni tőle, mert attól függetlenül, hogy méretre akkora, mint egy hegyomlás, szeret engem. Mondjuk én utálok őt, de ezt még nem tudja, bár amikor az újdonsült tejfogaimmal harapdáltam, akkor mint ha megsejtette volna, és azt mondta, hogy te névtelen senki, takarodjál a picsába, harapdálj mást.

Akkor még névtelen senki voltam, aztán a nő kijelentette, hogy ha már a nyakukon maradtam, akkor ki kell találni valami nevet nekem. A Szőrös persze szokásához méltóan nem vette egészen komolyan a feladatot, mert olyan emberekről akart elnevezni, akik háborús bűnösökként vannak számon tartva a történelemben. Meg is magyarázta a nőnek, hogy azért, mert úgy viselkedek, mint azok, és ha majd nagy leszek, akkor sok ember haláláért leszek felelős. Mondom neki, ha nem is sokért, de egyért biztosan, mert ha nem fejezed be, akkor kivégezlek, dagadtkám. Ekkor felvetődött, hogy valami ókori istenről legyek elnevezve, a Szőrös meg is nézte a számítógépén, hogy milyen istenek vannak, és kipróbálta rajtam a legjelentősebbeket, de egyikre sem hallgattam. Aztán jött az aduász. A szemem láttára odament a nőhöz, sugárzó arccal és könnybe lábadt szemekkel, szinte csak lehelve súgta neki: legyen Adolf. A fekete hajú nő erre nekiállt elmagyarázni ennek a szerencsétlen hülyének, hogy azért az tán

mégsem illik, de aztán dűlőre jutottak, megegyeztek abban, hogy Alfi lesz a nevem. Érdekes módon egyedül engem nem kérdeztek meg, hogy milyen nevet akarok magamnak, de aztán a Szőrös mondta, hogy én csak egy kis paraszt, parlagi macska vagyok, és úgyis Józsit vagy Janit választottam vóna. Így mondta: vóna. De én vagyok a paraszt.

Nem értem egyébként ezeket, egyszer gügyögnek, máskor ordítóznak velem. Zavarja őket, ha behugyozok a fürdőszobába, pedig olyan jó csatornaszaga van a lefolyónak, úgyhogy biztos ők is azt csinálják, csak engem basznak fejbe érte. Még az is a bajuk volt, hogy kinyűttem a bambuszt a cserépből, és szétterítettem a földet a konyhapulton. Én csak segíteni akartam, de ezek idióták. Főleg a Szőrös anyja, az idegesít kurvára – úgy hívom, hogy Feketehajú –, mindig azt hallgatom, hogy Alfi így, Alfi úgy, ne mássz fel az asztalra, mássz le az ágyról, nem is értem, hogy mi a gond ezzel, mert olyan kényelmesek, hogy ezeken heverésznék egész nap. Mondjuk a Szőrös is ordibált velem, amikor valami vezeték nekiálltam rágni, és ugrott felém ordítva, hogy ne edd meg az UTP kábelt. Kérdeztem tőle, hogy végül is mi a faszom az az UTP kábel,

és miért ne egyem meg. Erre kifejtette, hogy az UTP kábelen keresztül megy az internet, és ha nem lenne ilyen kábel, akkor nem tudna ülni a számítógép előtt naphosszat. Mondtam is neki, hogy rettenetes veszteség érné a világot, ha nem nőnél még annál is dagadtabbra, mint amekkora vagy, úgyhogy hozzá még kábelt, bazmeg, mert éhes vagyok. Tehát nem hagytam abba, ebből az lett, hogy elmagyarázta és szemléltette is a kábel rövidítésének jelentését, még hozzá úgy, hogy Úgy Tarkón Pofozlak, hogy beszarsz. Mondom, az úgy az hosszú ú, úgyhogy ne hazudozzál nekem, erre kihajtott a picsába. Cserébe lepisáltam a foteltakaró kárpitot.

Mostanában azt játszom, hogy nekirohanok az ajtónak éjszaka, ugyanis kitalálták közös erővel ezek a szellemi véglények, hogy kizárnak a konyhába éjszákára, mert nem vagyok szobatiszta. Mondtam Szőrösnek, hogy takarodjál fel a buzi internetedre, és nézd meg, hogy a macskák szobatiszták-e már akkor, amikor megszületnek, azt mondta, hogy igen, de nem érdeklí. Persze hogy nem érdekel, te köcsög, mondtam, mert te 2 évig magad alá szartál, és most azt hiszed, hogy én is ennyire hülye vagyok. De nem hatotta meg. Arra mondjuk kíváncsi lennék, hogy meddig tart ez az állapot, mert kénytelen leszek átrágni magam az ajtón, és álmukban szétkaparni a torkukat, tudniillik én leszek itt a helyi basszájba.

Csinált nekem a Szőrös galacsint papírból, azzal játszottam egész nap, de egy idő után meguntam, és inkább az ágyát kezdtem el módszeresen szétka-
parni. Erre megint lebaszott, aztán felvett az ölébe, én pedig felmásztam a nyakára, és úgy karmoltam az arcát. Erre újra megharagudott. Nem tudom már, mi a faszt kezdek vele. Később benyúltam az orrába, de azt mondta, hogy ha megkarmolom, akkor karóba húz, így erről a tervről letettem. Délután adott mar-
hahúst ez az idióta, pedig direkt mondtam neki, hogy madár kell. Sajnos kurva nehéz a felfogása, csak tíz perc harapdálás és hiszti után jött rá, hogy mit akar-
hatok. Mire megnevelem ezt a barmot, megőszülök. Este pedig korzóztam fel-alá a szobájában, és átlag félpercenként akartam berohanni az íróasztal mögé,
de nem engedte, ezért úgy megkarmoltam a comb-
ját, hogy lebaszni sem volt ideje. Egyébiránt meg-
hasmenésem van, ezért figyelj, hogy mikor szarok, és
kitörli a seggem. Normális ez?

Aztán meg úgy kezel, mint egy kisgyereket, eltesz aludni este 11-kor, pont akkor, amikor játékidő van. Reggelre talán ki tudom szedni a hűtő másik lábát is, ha már az egyik nagy nehezen sikerült, sőt, le fogom rombolni a picsába az egész konyhát, mert ez nem

állapot, hogy számúzve vagyok, mondtam is Szőri-
nek, hogy esetleg nem kellett volna elfogadni engem,
hanem odaadni valaki olyannak, aki szeret is, nem
csak azért tart, hogy legyen kit simogatni – magán
kívül. Erre jött a kiselőadás a viselkedési normákról,
az együttélés szabályairól és arról, hogy egy macska
alárendelt szerepet játszik az emberrel való kapcsolat-
ban, kérdeztem is tőle, hogy alárendelhetlek-e a kar-
maimnak, mert tönkrekarmolom a fejedet, bazmeg, ha
nem hagyod abba azonnal a süket dumát. Nem hagyta
abba, sőt, letérdelt elém, megfogta a fejem, a szemem-
be nézett, és azt mondta, hogy őszintén reméli, hogy
az infantilis viselkedést elhagyom hamarosan, és nor-
mális macska lesz belőlem. Azt már nem kérdeztem
meg tőle, hogy mi a faszt jelent az infantilis, hanem
otthagytam egyedül, térdelve, mint egy szánalomhal-
mot. Remélem, elgondolkodik rajta, hogy ki van alá-
rendelve kinek, mielőtt még kitalálja, hogy a spanyol-
viaszt is ő szarta.

A Szőrös azt mondta, hogy megyünk orvoshoz, mert
nem múlik a hasmenésem, és valami olyasmit is
makogott, hogy holnaptól diéta. Kérdezem tőle, hogy
mi a rosseb az az orvos, azt mondta, hogy olyan, aki

a seggembe fogja szűrni a tujét meg a hőmérőt, mondom, akkor talán nem megyek, hanem álmodban kivégezek, és megszabadítalak a földi szenvedéstől, de azt mondta, hogy ez a szükséges rossz annak érdekében, hogy egészséges cica legyen belőlem. Oké, lehet próbálkozni, mert én magamtól nem megyek. Azt is megkérdeztem, hogy mi az a diéta, először elmondott minden műveletlen fasznak, hogy ilyen alapszavakat nem tudok, mondom miáú-miáú, érted, bazmeg?, ugye, hogy nem, szóval magyarázzál türelemmel! Elmondta, hogy a diéta olyan, hogy kevesebbet és mást kapok enni, mint eddig, mondom milyen mást, szárnyas helyett kacsá? De nem, hanem tasakos helyett főtt rizses répa. Egyből elkezdtem vedleni, mert idegileg ezt nem lehet bírni. Most adott valami piros labdát, de rájött, hogy élete legnagyobb hibája volt, mert zörög, miközben görgetem a padlón órákon át, de látszik ezen a balfazon, hogy nincs szíve elvenni, én meg direkt idegesítem.

Új szórakozást is találtam magamnak, a szúnyoghálós ajtón próbálok minél magasabbra felmászni, ez meg sikongat, bazmeg, hogy jaj, leesel, jaj, eltörik a gerinced, amikor tudhatná, hogy mindig talpra esek, ezért vagyok macska, te barom, mondanám neki, de úgysem érti. A másik hobbim, hogy minden szárás után almot cseréltetek vele, mert inkább melléfosok, de nem vagyok hajlandó az összepiszkított kavicsok

közé bemenni, különben is jó nézni, ahogy végre mozog, és nem csak döglik egész nap a számítógépe előtt. A Feketehajú nem volt itthon egész nap, azt hittem, végre lesz egy kis szabadságom, de a Szőrös is levesz az asztalról meg a konyhapultról, bár azt nem tudják, hogy egész éjszaka, amíg ezek alszanak, én ott futkározom jobbra-balra, és direkt befekszem a paprikák közé, hátha elkapnak tőlem valamit. Mondjuk megbaszhatom ezt hamarosan, mert azt mondta, hogy mindenféle túket kapok a valagamba, amikben vitaminok, ásványi anyagok, gyógyszerek és mindenféle szar van. Mondom neki, hogy azért remélem, nem fogok valami mássá változni, bazmeg, nyugtassál meg, de mondta, hogy nem, ez csak azért van, hogy jobban szolgáljon az amúgy is kicsattanó egészségem.

Úgyhogy holnap diéta, holnapután meg doktor, bár lehet, hogy addigra inkább megölöm őket, aztán basszák meg a főtt répájukat ezek a barmok, és a holttestükből fogok lakmározni hónapokig. Főleg a Szőrösén, az mekkora egy dagadt, úristen, és szerinte mégis nekem kell diéta. A kis köcsög majd megtanulja a rendet.

Bazmeg, ez a barom tényleg rizst főzött reggelire, azt hittem, lekarmolom magam, de inkább nekiálltam a lábszárának, és felmástrom a fejére, hogy onnan kaparjam ki a szemüvege alól a szemét, de nem hagyta. Ott ült a tálam mellett, és kedvesen magyarázta, hogy finom, amikor a lófaszt, semmi íze nincs, ebédre meg süttött tehenet, és nem adott belőle. Lett is nemulass, lerántottam valami villogó dobozt kétszer, mire elmagyarázta, hogy ha az eltörik, vagy bármi baja lesz, amitől nem fog működni, akkor én is el fogok törni, de az üres fenyegetés nem hat meg, ezért végtelenszer befutottam az asztal mögé, abból csak háromszor sikerült a modemet a legelérhetetlenebb zugba rántanom, oda, ahova a dagadt testével alig tudta bepréselni magát ez a balfasz. Élmény volt nézni, ahogy vörösödik a hülye feje, és azt kiabálja, hogy ha nem lesz internet, akkor kurvára a kutya elé vet. Mondtam neki, hogy talán ha kimozdulnál a szobából, ahelyett, hogy egész nap bámulod a monitort, akkor nem kéne felhívnom magamra a figyelmet. A végén már ordított, de ráugrottam az arcára, miközben feküdt a földön, mint az Alienben a nyolcadik utas, akkor elkussolt, és helyette kibaszott a szobájából, de addig nyávogtam, amíg újra vissza nem engedett.

Holnap már tényleg megyünk orvoshoz, nyomogattam a hasamat összevissza, de szerintem fogalma nincs, hogy mikor jó, amikor kemény, vagy amikor puha,

ezért tanácstalanul nézett rám. Kérdeztem is tőle, hogy namivanbazzmeg, ha nem a pöcsödet kell fogdosni, akkor megáll a tudományod, ugye, hülyegyerek? De erre nem is reagált, csak azt mondta, hogy tényleg, jut eszébe, meg is fogja beszélni a doktorral, hogy válaszanak el minél hamarabb a heréimtől. Belekarmoltam a körömágyába, aztán csak jött utánam, rengett a ház, és mutogatta a vérét, és kiabálta, hogy nézd meg, mit csináltál! Hát, ha tudnék beszélni, mondtam volna, hogy tudom, mit csináltam, csak azt sajnálom, hogy nem vérzel el, te geci.

Végül is megszántam a szerencsétlen formáját, és doromboltam, aztán amikor lefeküdt egy kicsit pihenni – amit nem értek, hogy minek, mert nem tud miben elfáradni –, akkor aludtam a hasán, ő meg nem mert moccanni se. Gondolom, ha egy teljes napig aludnék rajta, akkor se merne megmozdulni. Le is akarom tesztelni ezt a gondolatot, hátha lesz olyan hülye, hogy összepisálja magát, esetleg maga alá szarik. Persze kitalálná, hogy azt is miattam és az én érdekemben tette.

Szőrös tényleg elvitt orvoshoz, pedig egészen békésnek tűnt egész nap, én sem baszogattam, ő sem engem, nem készültem rosszra. Aztán egyszer csak berakott egy kosárba, és már indultunk is. Nem is értem, hogy miért kosárba? Kérdeztem tőle, hogy mi vagyok én, bazmeg, félkilós kenyér, hogy csak úgy beraksz egy kosárba? Azt mondta, hogy kussoljak, nem vesz addig macskacipelőt, amíg nem biztos abban, hogy megmaradok. Milyen cipellőről beszélsz, nehogy cipőt vegyél nekem, bazmeg, azt mondja, nem cipellő, hanem cipelő, ja, mondom neki, arról nem tehetek, hogy paraszt vagy, és nem ismersz olyan szavakat, hogy rácsos macskaszállító eszköz. Mikor odaértünk, én már úgy hisztiztem, hogy látszott, Szőri agya készül eldurranni, de aztán megjött a doktornő. Ilyen pofát én még életemben nem láttam, baszki, meglátott, és már simogatott is összevissza, a cemende. Visszafele simogatta a szőröm, bazmeg, azt hittem, befosok. Végül beengedte a saját macskáját, pedig azt hittem, hogy én vagyok az egyetlen a világon, bezzeg annak szabadott az asztalon mászkálnia. Igaz, körülbelül tízszer volt nagyobb nálam, szóval lehet, hogy ő tényleg embert eszik már. Az a cemende doktor megnyomogatta a hasamat, azt mondta, hogy minden rendben, ez az idióta Szőrös persze megkérdezte, hogy vajon életben maradok-e, és hogy nincs-e fejlődési rendellenességem. Azt hittem, felpofozom, cafatosra tépem

az arcát, hát nem úgy nézek ki, mint egy normális macska, bazmeg?

Aztán az orvos rakott a számba valami rohadt pasztát, és gügyögött nekem, hogy nyeljem le, mert finom. Hát honnan a pöcsömből tudja, hogy finom-e? Lenyeltem persze, mert szétfeszítette a számat, de legalább bővült a listám, mert a macskaistenekre esküszöm, hogy megölöm őt is. Végül megbökött, érted? Belém bökte a rohadék tűjét. Férfiasan türtem, Szőri pedig közben a másik macskának gügyögött. Hogy te milyen szép vagy! De gyönyörű vagy! Ilyeneket magyarázott, azt hittem, leszopom magam ott helyben, engem meg szurkált az a cemende.

Igaz, lehet, hogy nem tett rosszat ez a kirándulás, mert azóta nem fostam, bár kemény sem jött, és vettek nekem finom ennivalót, amiben vannak párnácskák, és finom puha, nagyon szeretem. Este pedig, noha azt hittem, rosszabb már nem jöhet, focimeccset nézettem velem ez az állat, mutogatta, hogy ki kicsoda a csapatban. Napról napra biztosabb vagyok egyébként abban, hogy ez retardált. Nőjön szálka a faszomra, ha normális, ezt mondtam is neki, de azt mondta, hogy gyorsan növesszem azt a szálkát, mert hamarosan már csak emlék lesz a nemi életem. Mondtam neki, hogy nem láttam még nőt a közeledben, csak azokat, akiknek muszáj egy légtérben lenniük veled, úgyhogy

beszélgessünk csak az emlékekről, de azt mondta, hogy nem is méltat válaszra.

Azért egy kicsit el vagyok szomorodva, mert a Feketehajúnak még mindig nem én vagyok a szíve csücske, ami már alapjában véve is hihetetlen, de szerintem úgy érzi, hogy kötelességgel járó nyűg vagyok csupán, nem az a szükséges plusz, ami az életét szebbé teszi. Szokta neki mondani a Szőrös, hogy „szeretgesd meg a cicámat”, aztán a Feketehajú meg azt mondja, hogy megszeretgetett, amíg Szőri aludt, pedig lófaszt, két fejsimogatás az nem ér lófaszt sem, minimum könnyes szemekkel kell rám nézni és közben búgni a fülemben szebbnél szebb szavakat. Igazán remélem, hogy hamarosan belém szeret, mert a faszom kivan már attól, hogy nem hagy nekem békét, mindig lebasz, amikor szerinte valami rosszat teszek, pedig ez nagyon ritkán fordul elő, legfeljebb óránként egyszer. Szőri mondta, hogy viselkedjek úgy, ahogy egy macskához méltó, és akkor majd szeretni fog engem mindenki, és felhozta példának a fehér orvosmacskát, mert az milyen aranyos, és remek a magatartása. Mondom, akkor miért nem takarodsz vissza és húzod rá a farkadra, ha ennyire szereted, engem meg hagyjál a picsába.

Este pedig eljátszotta velem a szokásos alvások cirkuszt, de egy darabig megengedte, hogy az ágyában aludjak, és milyen büszke volt rá, hogy az arcát

simogatom a lábammal, és nem eresztém ki a körmöm, megdicsért, meg minden. De ha tudná, hogy azért simogatom így, mert még nem elég erős a körmöm, hogy csontig belévágjam, akkor nem mosolyogna. Az orvosnál kaptam féreghajtót is, de nem hiszem, hogy használt, mert Szőrös még mindig itt van.

Gyorsan összegeznem kell, már két hete itt vagyok, de egy csomó tapasztalatot szereztem, és ha mondjuk meghalnék, és valaki megtalálná ezt a naplót, akkor olvassa fel a macskájának, mert sokat tanulhat belőle. Például a Szőrinek azért nincs barátnője, mert dagadt és csúnya, szóval kedves hülye emberek, ne legyetek dagadtak és csúnyák, mert úgy jártok, mint a Szőri. De például azt is sikerült észrevennem, hogy annyira baromságot, mint az ember, más élőlény nem bír csinálni. Például Szőri rosszul volt valami bor nevű italtól, de azért itta tovább, másnap pedig úgy nézett ki, mint akit megbasztak nagyon sokan, de persze, mint tudjuk, ez vele nem történhet meg.

A Feketehajú pedig nem szeret, bár váltig állítja, hogy de, csak távolságtartó. Mondtam is neki, hogy majd én eldöntöm, hogy ez a távolság mekkora legyen, te csak szolgálj engem, arra vagy jó, semmi másra, de

mondta, hogy álljon meg a menet, ő a főnök, nem én. Mondom, majd meglátjuk, bazmeg, mert te velem nem fogsz sokáig szórakozni, és úgyis én nyerek, mert szépségem elmondhatatlan, gyönyörűségem leírhatatlan, vérvonalam nemessége pedig nem tűr a győzelmen kívül más eredményt. Erre azt mondta, hogy úgy nézek ki, mint egy úrlény és egy úrállomás egyszerre, olyan a testfelépítésem, mint egy ropié, továbbá egy keverék fos vagyok az utca végéről, úgyhogy talán fejezzem be az arisztokrata viselkedést. Mondom, ez nem esik jól, bazmeg, hogy ilyet mondasz, de Szóri egyetértett velem, úgyhogy elvonultam pisilgetni mindenfelé, aminek az lett a következménye, hogy sajog a valagam, mert szétverték. Persze a Szóri azt mondta, hogy csak meglegyintett, mondtam neki, hogy remélem, valaki ennyire fog egy kurva nagy fadarabbal legyezgetni téged, bazmeg.

De a lényeg az, hogy ezekben nem szabad ám bízni, mert egyik pillanatban még az ölükben tartanak, utána pedig elhajítanak, mert a Szóri teszteli a reflexeimet, hogy képes vagyok-e mindig talpra esni, vagy esetleg egy balfasz, másodvonalbeli macska vagyok. Persze mindig talpra esem, mondtam neki, hogy remélem, valaki téged is majd így dobál, te meg majd elesel, lebénulsz, én pedig állandóan lepisállak, mert úgysem tudsz ellene semmit sem tenni. Azt mondta, hogy annyira kedves vagyok, hogy a kurva anyámat.

AUGUSTUS

Ez megint elvitt orvoshoz, pedig már nem is fosok annyira, de valami antibiotikumot kaptam injekcióként, fogalmam nincs, mire jó, kérdeztem Szőröst, azt mondta, hogy azért kapom, mert kell. Lebasztam neki két pofont ugyanezzel az indokkal, akkor elnyugodott egy picit.

Rájöttem, hogy fel tudok ugrani simán a székre, miközben játszik a gépen. Tiszta sebes a combja, mert húsig belemélyeszttem a körmöm, hogy érezze a szeretetet, mert az istenért nem emelne fel, megkímélve magát a szenvedéstől. Talált magának valami új játékot, golyókat kell rakosgatni, amik ráadásul kibaszott idegesítő hangot adnak, és nem engedi, hogy le vadászszam a monitorról őket, ezért felebaráti szeretetből – amíg kiment pisálni – 48-szor kattintottam rá valamire, amitől ideges lett, és elmagyarázta, mit elmagyarázta, elmutogatta, hogy miket kell nyomkodni a billentyűzeten ahhoz, hogy jó legyen minden. Mondtam neki, remélem tudja, hogy nem fogok számítógépezni, mondta, hogy tudja, mert két centi az egész agyam, és azzal nem is lehet felfogni. Néha már annyira elkecserelem, hogy a monitor előtt illegetem magam, hát ha akkor foglalkozik velem. Erre azt szokta mondani, hogy ne kurvuljak, mert olyan leszek, mint anyám.

Egyre kevesebb az esély, hogy ez főz nekem madarat vagy tehenet, be kell érnem a táppal, mert dr. Cemende azt mondta, hogy nem ehetek még

emberennivalót, mert elcsapom a hasamat. Igaz, olyasmit hallottam, hogy a Feketehajú halászlét főz, a halat pedig kifejezetten szeretem, úgyhogy kifilézem körömmel medencecsonttól felfelé, ha abból nem ad.

Végre sikerült széttépnem a szúnyogháló ajtót, és erre bazmeg nem megcsinálta a Feketehajú? Kezdhetem előlről, faszom. A Feketehajú mindig ünnepronató, mert szerintem van valami szabálykönyve, amiben csak olyan szabályok vannak, amik rám vonatkoznak, ugyanis Szőri szabadon énekelhet futkosva a házban meg a zuhany alatt, nekem meg az sincs megengedve, hogy bemenjek a zuhanytálcába, pedig csak fosni meg pisilni járok oda, azokat meg simán leviszi a víz. Úgyhogy a Feketehajúval lesznek a nagyobb gondok, mert a Szőri úgyis azt csinálja, amit mondok neki, mert egyrészt balfasz, másrészt meg mindig elmondja, hogy mennyire szeret. Ha feleannyira, mint amennyire én utálok, akkor kurvára szeret.

Ha ez még egyszer pasztát nyom a számba, akkor kurva élet, hogy megölöm. Ráadásul nem adott madarat, szárnyat növesztettem pedig, úgy ugráltam a székről az asztalra és fordítva, aztán kizárt az ebédelésből, ezért órákon keresztül zaklatott voltam,

gyarapítva ezzel Szőrös karmolt sebeinek számát. Rájöttem, hogy nemcsak az ágyát lehet cafattá szedni, hanem az összes kárpittal bevont bútorra jellemző az a tulajdonság, hogy szétszakad. Ennek roppant mód megörültem, mert az ágya szétszedése már nem érdekelte, úgyhogy minden másnak is nekiálltam, de aztán jött a Feketehajú káromva, hogy Alfika a kurva nénikédet, ne rombold le a házat, mondtam neki, hogy szülői engedéllyel teszem, mert a Szőri leszarja már, hogy mit csinálok, erre lebaszta a Szőrit is, én meg röhögtem rajta a háttérben.

Ma egyébként – leszámítva a dührohamaim – egész jó voltam, nem futottam be az asztal mögé, nem rántottam magamra semmit, ráadásul legálisan játszhattam egy mosogatószivaccsal, egészen addig, amíg apró citromsárga darabkák nem lepték el a házat. Ekkor áttértem a vázában lévő gyékény és egyéb növények miszlikbe aprítására, de erre is csak legyintett, és mondta, hogy ha majd ellep a retek, akkor összetakarítod, mert én már leszarlak. Micsoda beszéd ez? A leszarásról jut eszembe, a székletem kezd összeállni, mint Szőrös agyában a vérrög, úgyhogy jó úton haladok afelé, hogy ne kelljen többször elmennem dr. Cemendéhez, és ez így van jól. Közben Szőrös szerint szobatiszta lettem, de még mindig nem enged odabent aludni, és ennek több oka lehet. Az egyik az, hogy mégis fél, hogy nyakon pisálok, miközben alszik, a másik pedig az, hogy

tud a tervemről, hogy artériakaparás lesz kivérzésig abban a pillanatban, amikor mély álomba zuhan. Sajnos egyelőre egyiket sem tudom véghezvinni, de nem-sokára eljön az én időm, akkor meg majd sikongat.

Nem értem ezt a barmot, segíték neki megzabálni a vacsorát a tányérjából, erre lebassza elém, hogy akkor ez most már a tiéd, pedig tudhatná, hogy annyit nem bírok megenni. Ráadásul a Feketehajú észrevet-
te, hogy tányérből eszem, és megint Szőrit baszta le. Ezen röhögtem egy jót, de ráfagyott a pofámra a vi-
gyor, mert ez a hárpia azt is mondta, hogy más macska ilyenkor odakint vadászik verébre meg egérre, néztem is rá értetlenül, de aztán Szőri mondta, hogy a veréb a szárnyas, az egér pedig egy kártevő, szürkébb nálam, és cincog. Erre a Feketehajú hozzátette, hogy semmi-
vel sem nagyobb kártevő, mint Alfi, sőt, az egér nem huzogozza össze az egész házat, és nem kell neki külön étrendről gondoskodni, mert képes felfogni az agyá-
val, hogy nem eszik meg olyat, amitől cifrát fosik. Ké-
sőbb mondtam is Szőrinek, hogy ki kéne dolgozni egy haditervet, amivel eltüntetjük a vészmadarat a házból, de azt mondta, hogy akkor mindketten éhen halnánk, úgyhogy legyenek szíves eltűrni, főleg azért, mert igaza

is van. 30 deka vagyok, és három emberrel kell megküzdenem. Bár a Szőri apja az legalább nem baszogat mindenért, de nem is merek odamenni mindig hozzá, mert ő tekintélyparancsoló. Legalábbis az én szememben, mert ránézésre Szőribe nem sikerült belenevelni a szégyenérzetet.

A legeslegújabb hobbim az, hogy elkezdtem úgy csinálni, mintha félnék Szőritől, ezért üldöz körbe-körbe a házban, én pedig mindenféle dagadt test számára elérhetetlen helyre küzdöm be magam, és nézek rá megijedve, aztán amikor feladja és elfordul, akkor lekarmolom a vádliját. Ennek egyre jobban nem örül, ma is alig kaptam simogatást tőle. De szerencsére jött a Szőrös haverja, a Kopasz, na, az mindig szétsimogat, rohadtul bírom, és gúnyosan nézek erre a gecire, miközben dorombolok a Kopasznak.

Összeállt a székletem, azt mondta Szőri, hogy megmenekültem dr. Cemendétől, és úgy örült a kemény kakámnak, hogy összefostam volna magam a röhögéstől, ha nem lett volna szorulásom. A Feketehajú adott nekem valami szalámit, erre Szőrös elkezdte baszogatni, hogy ne etess meg minden szart a macskámmal, pedig kurva finom volt, ráadásul legnagyobb örömömre a Feketehajú ki is oktatta ezt a faszkalapot, hogy ha nem kap rendes ennivalókat a cicád, akkor egy semmirevaló vézna szar lesz belőle, nem macska, úgyhogy ne magyarázzál bele, édes fiam, belőled is

én csináltam rendes embert. Ebédnél a térdkalácsába csimpaszkodtam körömmel, mert halat zabált, és nem akart adni belőle, de miután körülbelül porcig kapott körmöt térdbe, megadta magát, és végre etetett rendes étellel.

Azt is mondta, hogy most már csak a második fogváltást kell túlélnem, és akkor már nem leszek ÉLETVE-SZÉLYBEN – ezt így, nagybetűvel mondta, esküszöm, hogy hallottam a hangján –, és rendben leszünk. Elnyávoztam neki, hogy a második fogváltásom után lesz az első és utolsó temetésed, Szőrökém, úgyhogy ne örüljél annyira! Erre megsimogatott, és ölbé vett. Barom.

A Szőrös apja hozott halat, még éltek, gondoltam, játszom velük, rájuk vettem magam, lenyaltam róluk a pikkelyt, és belekapaszkodtam a szájukba, úgy húztam őket a földön. Aztán az egyikre rászállt egy bogár, nem tudtam, hogy mi az, gondoltam, elkapom, Szőrös lassított felvételnéppént vetette felém magát, és kiabálta, hogy Ne csináld!, én pedig elkaptam. Később, amikor úgy az elviselhetetlenség határára nyávoztam magam, elmagyarázta, hogy az a bogár egy darázs volt, és megcsípte a talpam, én pedig azt játszottam, hogy nem tudok lábra állni, teljesen pánikba volt esve,

bazmeg, jobban nyávogott, mint én. Aztán megjött a Feketehajú, és azt mondta nekem, hogy nem is fáj, ne játsszam meg magam. Nem akartam tőle megkérdezni, hogy ha téged csípne meg, vajon mennyit rinyálnál, bazmeg?, ezért inkább lábra álltam, és sikerült is járnom. Szőrösnek egyből kisimult a hájas arca, és a köcsög is azt kezdte mondani, hogy jaj, látod, hát nem is fáj. De, bazmeg, fáj, csak kemény vagyok.

Tegnap pedig a leterített nadrágja szárába másztam bele, de hamar felfedezett, és kirázott belőle, de nem adtam fel, és újra visszamásztam és újra kirázott, mondtam neki, hogy ez nem a farkad, hogy rázogasd, de nem engedett vissza, ezért direkt az almom mellé szartam, kifejeződéseként a szeretetemnek.

Azon gondolkodtam, hogy ha ma halat hozott az öreg Szőrös, akkor nyilván holnap lesz belőle ebéd, de minden fogát kirúgom, ha nem ad belőle.

Szóri meg akarja tanítani nekem a Körmöt be! parancsot, mert már cafatokban van a csülke, de mivel rám kiabál olyankor, ezért még jobban kieresztem, mert velem ne ordítson senki, főleg ne egy ilyen szerencsétlen dagadt. A Feketehajú mondta is neki, hogy ha nem vetted volna észre, édes fiam, ez a macska anynyira értetlen, mint te hatványozva, tehát parancsokat maximum akkor tanul meg, ha felszögelem a falra, és azt mondom neki, hogy maradjon ott. Szőrinek görbült is a szája lefelé, mondta neki, hogy jaj, az én

cicámat ne feszítsd keresztre, aztán a Feketehajú mondta, hogy csak példa volt, nem lesz senki keresztre feszítve. Néha sajnálom ezt a nőt, hogy 23 éve el kell viselnie ezt a hájgombócot.

Aztán amikor Szőri nem hallotta, akkor azért közölte velem ez a némbor, hogy ettől függetlenül szájba leszel baszkodva, Alfikám, mert amiről a kis gazdád nem tud, az nem fáj. Szeretném én azt látni, kurrogtam, és letéptem a vádliját.

Azt mondta Szőrös, hogy már tiszta skilles vagyok, mert tudok walljumpolni, és el is magyarázta, hogy melyik játékban van még ilyen, és azt is mondta, hogy miért nem megyek inkább oda a játékba lakni, mert neki már a töke teli van velem. A walljump az úgy néz ki, hogy amikor menekülök előle, akkor felugrok a falra, és onnan rugaszkodom el, és rohanok tovább, a játék meg az, hogy le kell lőni másokat, mondtam is Szőrinek, hogy biztos itt éled ki az agressziódat és a nemződühödöt, mert soha nem fogsz lelőni senkit és soha nem fogsz nemzeni semmit.

Persze nem gondolta komolyan szerintem, hogy menjek lakni a játékba, mert utána együtt néztünk

sorozatot, és doromboltam a pofájába, miközben izgult a főhősért.

Halászlé volt szerencsére az ebéd, és rakott félre nekem halat még holnapra is, megjegyzem, ez életvédelmi szempontból volt számára fontos, mert belemásztam a nadrágjába, és belekapaszkodtam körömmel a térdkalácsába. Ez a térdkalácsos dolog az új hobbim, mert kurva jó hallgatni, ahogy sikongat és ordít, hogy fejezzem be, és persze amíg be nem húzom a körömöm, nem tud levenni, mert akkor még jobban fáj neki. Aztán elmagyarázta, hogy ha majd nagy leszek és kövér, akkor nem kell már ilyet csinálnom, mert egyrészt jobban fogom bírni az ütéseket, amikor ezért majd pofán basz, másrészt pedig mert akkor tényleg porcig fog érní a körömöm, és a végén járásképtelenné teszem. Megköszöntem, hogy ezt elmagyarázta, legalább tudom, mit kell csinálnom kábé egy év múlva.

Mivel nőttem már sokat, és nemcsak szélteben, hanem hosszában is, ezért fel tudok ugrani szinte mindenhova, ablak vagy konvektor, egyáltalán nem számít. Erre a Feketehajú baszott rá igazán, mert oda menekítette a növényeit, hogy ne döntsem fel őket. A délután azzal telt, hogy az egyik virágból fáradtságos munkával kikapartam a földet, majd végigsétáltam földes lábbal a fehér terítón. Úgy kipicsázott, hogy csak úgy cidrizett a valagam menekülés közben, ráadásul büntetésbe rakott, és egész délután nem

mehettem be a szobákba, úgyhogy felebarátilag belepisáltam a zuhanytálcába. Anyádnak korlátozd a személyi szabadságát, basszad nyakon magad!

Szörös azt mondta, hogy undorító halszagom van, és ha ez nem változik meg két napon belül, akkor fürdés lesz. Persze akkor kivégzem ott helyben, hogy ne legyen rá gond tovább.

Gyorsan eltelt a két nap, de ugye ez annyira következetes, mint egy remegő kezű hóhér, ezért nem fürödtünk, a halszag ellenére sem, mondta is, hogy milyen jó, hogy ilyen szagom van, mert akkor tudom nyalogatni magam, és olyan, mintha halat ennék. Mondom, ja, tényleg, amikor te meztelen nőket nézel a számítógépen, akkor pont olyan, mintha basznál, úgyhogy eszedbe ne jusson kimozdulni a házból. Közölte, hogy neki bizony majdnem lett barátnője, mondom, én meg ha sárgára sikeredek és kerekem nő, akkor vilamosnak is elmehettem volna. Mert az úgy volt, hogy szerelmes lett, ezt nekem is mondta, de ilyen gyalázatosan szánalmas módon, és persze a sanyarú sors lecsapott rá, érthető okokból ugyebár. Kérdezte tőlem, hogy Alfi, tudod te, mi az a szerelem? Ja, mondom, persze, már 4 hónapos vagyok, honnan a picsából tudnám, bazmeg, erre elmagyarázta, hogy amikor egy nő és egy férfi vonzódik egymáshoz, akkor szerelmesek lesznek egymásba, aztán rájönnek egy idő után, hogy nem egymáshoz valók, és az egyik két hétig iszik,

a másik pedig eközben öngyilkossággal fenyegetőzik, szóval ilyen a szerelem. Erre a Feketehajú közölte velem, hogy ez nem így működik minden esetben, de a Szőrös szerint így működik. Jött is a válasz, hogy persze, édes fiam, mert nem állsz a sarkadra, és hagyod magad átbaszni, mondtam is neki, hogy fürtöske, ezt magyarázom én is neki, hogy balfasz, de nem érti meg.

Persze kitalálta, hogy mindent meg fog tenni a lányért, mert nagyon szereti, púposodott is a gerincem egyből, és meglepetésemnek adtam hangot, és mondtam neki, hogy én eddig úgy tudtam, hogy te buzi vagy. Többet nem mondom, mert ki lettem baszva a szobából, ő meg bezárkózott a magányba, gondolom, szerelmes levelet írt.

Végül is annyira nem zavar, hogy elszakítottak a családomtól. Szőri azt mondta, hogy így is túl sokat voltam velük, mert ennyi agressziót csak olyan közegben lehet összeszedni, ahol meg kell küzdeni minden falatért, ami nem igazán egészséges. Mondtam is neki, hogy látom, bazmeg, hogy te egyke vagy, mert neked biztos nem kellett megküzdened semmilyen falatokért, sőt még anyád szájából is kizabáltad volna, ha adódik rá mód, és nem maszkban közelítenek meg téged, mint

valami fertőző foskupacot. Azt mondta, hogy most aztán már elég legyen, mit képzelek magamról, és egyébként is gondolkodjak el azon, hogy ki az, akinek szíveség van téve, úgyhogy a hangnemen változtatni kéne.

Erre épített nekem egy kuckót, és mutatja nagy büszkén, hogy nézd, Alfácska drága, építettem neked kuckót, ránézek, aztán Szórire, vissza a „kuckóra”, kérdezem tőle, hogy tulajdonképpen mi a kurva élet ez, merthogy nem kuckó, az biztos. Erre kitalálta, hogy ő posztmodern építész, és én legyek az első – szenvedő – alanya ennek az építészetnek, másszak csak szépen bele. Mondom, az a csirkemell még nem lett kisütve, amiért én ide bemennék, inkább szerezzél egy bontási engedélyt, mert ezt nem lehet így hagyni. Aztán kihasználta testi fölényét, ami abban merül ki, hogy dagadtabb, és belerakott, és mondta, hogy élvezd a csodálatos, tízcsillagos kényelmet, szinte wellness. Mondom, a wellnesshétvége számomra az lenne, ha péntektől vasárnap estig befognád a pofádat, és hagynád, hogy macska legyek, de ennek természetesen semmit nem lehet megmagyarázni, mert esze-ereje, mint a marhának. A kuckó úgy nézett ki egyébként, hogy összekuszált rongyok belebaszva egy dobozba, kérdeztem tőle, hogy te lagnál itt?, és erre azt mondta, hogy de hát kényelmes, ne mássz ki belőle, és le is fogott, hogy márpedig nekem abban kell laknom, aztán csak fogott és magyarázta, hogy milyen jó nekem.

Amikor végre egyedül maradtam a „kuckóval”, azon nyomban belepisáltam, és amikor meglátta, elkezdte sikongatni, hogy jaj, Alfiam, hát én sem pisálom össze az ágyamat, mondom, nem baj, majd azt is összepisálom, ráadásul abban is biztos vagyok, hogy nem egy szemétkupac tetején laksz. Úgyhogy most nincs kuckóm, hanem kurva kényelmes fotelom van, és senki nem veheti el tőlem, mert az a taktikám, hogy összegömbölyödve gyönyörűnek álcázom magam, és nincs szívük levenni onnan. Mondtam is Szőrinek, hogy ruházzon be egy defibrillátorba, és kapjon szív-elégtelenséget, én meg majd szépen összegömbölyödve alszom rajta. Hátha arról sem lesz szívük levenni.

Mostanában azzal voltam elfoglalva, hogy felfedezzem az egész házat nem csak szélében, hanem magasságában is, ugyanis már mindent elérék, fel tudok ugrani simán a szekrényre, az ablakba, úgyhogy újabb szúnyoghálókat kell cafatolnom, hogy örüljön a Szőrös nekem. Miután már teljesen kifőtörtem a virág alól a földet, azt mondta, azért mégis életben hagy, mert már nőtem, nem csak termetre, hanem a szívéhez is. Ez annyira aranyos volt,

és annyira meglágyította a szívem, hogy tulajdonképpen letéptem a vádliját.

A Kopasz meg hozott nekem kaját, úgyhogy azt életben hagyom, amíg folytatja ezt a szokását, de amint abbahagyja, akkor abbahagyatom vele a lélegzést. Tegnapelőtt együtt nézték ezzel a barommal, hogy hogyan pisálok, aztán még örültek is neki, szerintem valami perverznek lehetnek ezek. A Kopasz Szőri egyik barátja, de mindkettő idióta, csak a Kopasz az még alattomos is, mert van pisztolya, és mindig azt mondja, hogy le fog lőni a picsába, ha már nagyobb leszek, mondtam neki, hogy ne magyarázzál, bazmeg, te csak vendég vagy itt, és örülj neki, hogy egyáltalán beteheted a lábadd a rezidenciámra, érezd magad megtisztelve. Szerencsére Szőrit is baszogatja, mondta neki, hogy alig várom már, hogy Alfit kiheréltesd, mert akkor egyforma eséllyel indultok el csajozni, Szőri erre elvörösödött, és morgott valamit a bajsza alatt, de én legalább jól szórakoztam, mert az elbeszéléseiből tudom, hogy nővel utoljára akkor volt, amikor még csak az Ószövetség volt kész a Bibliából.

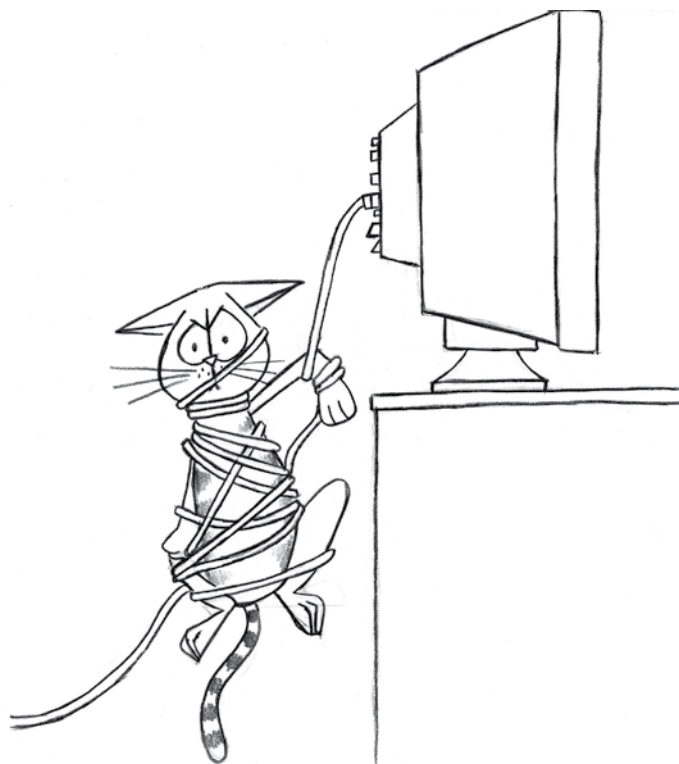
Egyébként meg tudom nyomni a resetet a számítógépházon, azokat a sikkantásokat hallanátok, amikor játszik, én pedig nyomkodom. Mondta is, hogy leszereli a számítógép oldalát, és én nyugodtan pisáljak csak bele, hátha cafattá basz az áram, a Fekete-hajú pedig természetesen egyetértett Szőrivel, de már

megszoktam, hogy nem szeret, úgyhogy eldöntöttem: nem foglalkozom a néemberrel, kizárom a tudatomból a létezését, Szőri azt mondta, hogy nincs tudatom, mert tudatosan nem lennék ennyire hülye, és elmagyarázta, hogy a macskák ösztönlények, úgyhogy csak ne tudatozzak. Érdekes, hogy ennek ellenére mégis beszélget velem. Azt tudom elképzelni, hogy neki sincs tudata, vagy azt, hogy annyira szerencsétlen, hogy képtelen az emberekkel való kommunikálásra élőszóban, amit egyébként valószínűnek is tartok, mert mindig úgy hivatkozik az emberekre, hogy a „netes barátaim”, szóltam is neki, hogy milyen érdekes, hogy azért vannak „netes barátaid”, mert igazi ember nem megy önszántából a közeledbe. Azt mondta, hogy nem, hanem azért, mert intellektuálisan jobban kielégítik, mint azok, akik a közelben vannak. Mondtam neki, hogy ez remek magyarázat arra, hogy elmebeteg vagy.

SZEPTEMBER

Szőri ma azt mondta, hogy egy-két dolog meg fog változni, például le fog nyugtatólövedékezni minden este, mert ez már nem állapot, vagy elad szerverkereskedőknek Üzbegisztánba, a szőrömből pedig kesztyűt csinál. Szerinte teljesen retardált vagyok, és esélyem nincs arra, hogy valaha normális leszek, úgyhogy neki is álltam szépen, módszeresen körbepisálni a házat, de a Feketehajú észrevette, úgyhogy kaptam a picsámra. Mondjuk, ha rend és fegyelem lesz mostantól, akkor nem kell eladnia, mert elmegyek magamtól, esetleg olyasféle változások lesznek, hogy kikaparom a szemét, rászúrom a fogamra, és azzal törölgetem a seggem. Mit képzelsz ez magáról?

A számítógép mögötti részt még mindig imádom, Szőrös szerint pontosan addig, amíg fel nem kötöm magam a picsába, vagy takonnyá nem változtat az áram, és akkor már a szerveim sem lesznek jók, úgyhogy semmi hasznomat nem vennék, ezért nyomatékosan megkértem, úgy, hogy a bűdös kurva istenedet, ha még egyszer bemész, akkor cipóra verem az arcodat. Természetesen még egyszer és még számtalanszor be mentem, de még nem bántott.

Ettől függetlenül mégis felakasztottam magam – igaz, nem a zsinórokra, hanem a házilag barkácsolt játékomra – a Feketehajú szabadított ki ollóval, szerencsére Szőrös nem volt itthon, mert már biztos az idegosztályon kezelnék összeroppanással. Persze, amint

megtudta ezt Szőri, egyből elkezdett kiabálni Fekete-
tehájával, hogy miért akar engem megölni, az meg
mondta neki, hogy édes fiam, csendben legyél, senki
nem akarja megölni a macskádat, és mondta neki Sző-
ri, hogy ne haragudjál, csak sokkot kaptam, mert ha
elveszítem ezt a fogyatékos macskát, akkor mélydep-
resszióba zuhanok, és az senkinek sem lesz jó. Erre
annyira ellágyult a Feketehajú szíve, hogy amikor a
cserépből kinyűttem egy másik virágot, akkor le sem
baszott, csak megkért szépen, hogy: Alfika, menjél ki a
virágból, kérlek!

Persze, mert nem kéne olyan játékot csinálni, ami
madzagon lóg, de hát ezek teljesen hülyék, galacsinoz-
tam, aztán beakadt a lábam, és Szőri szerint csökkent
értelmi képességekkel rendelkezem, úgyhogy nem ki-
akasztottam magam, hanem még jobban be, úgyhogy
ebből az lett, hogy majdnem meghaltam.

Játékban és kajában nem tudok mértéket tartani, de
élvezet volt nézni, ahogy Szőrös éjjel negyed háromkor
takarítja ki a telifosott zuhanytálcát, és még nem is bán-
tott ráadásképp, mert azt hitte, hogy nem direkt volt,
hanem azért, mert okos vagyok: nem értem el az almo-
mig, és vészmegoldásként a zuhanytálcát választottam.
Hát, Szőrös, az a helyzet, hogy direkt volt, bazmeg.

A héten megy horgászni, és megígérte, hogy hoz
nekem halat. Nyilván, ha nem hoz, akkor rábaszom az
iszonyatot, efelől semmi kétségem. És neki sincs.

Szőrös hozott halat, ez ugye életvédelmi szempontból lényeges tényező, sőt, ki is filézte nekem, nehogy egy pici száalka is megakadjon a torkomon, mert azt mondta, hogy meleg van temetni. Persze Fekete-hajú egyből mondta neki, hogy a macskák meg tudják enni a száalkát, mert különben nem horgásznának maguknak halat, de Szőri mondta neki, hogy ő nem kockáztat, és filézett tovább.

Azért megkérdeztem tőle, hogy esetleg horgászás helyett miért nem csajozik vagy küzd – ahogy megígérte – a lányért, azt mondta, hogy horgászni könnyebb, mondom ezért a 20 dekás szarért nem volt értelme elmenned, de aztán rájöttem, hogy másképp nem is tud elmenni, mert nincs kivel.

Szerinte napról napra növök, már – az ő szavaival élve – akkora vagyok, mint egy kisebb lófasz, úgyhogy talán lesz belőlem valami. A körmeim valószínűleg már erősebbek, mert jobban sikongat, ha a combján csimpaszkodom. Múltkor itthagytott, elment egész napra valami Balatonhoz, a Fekete-hajú meg alig bírta megakadályozni, hogy kibontsam a falat és utána-menjek és megöljem. Amikor hazaért, akkor pedig felmásztam a nadrágján és az ingén át a nyakába, és ott karmolgattam, hogy tudja, hol a helye, mert mellettem,

bazmeg, nem valami Balatonnál, aztán elmagyarázta, hogy a Balaton egy tó, akkor meg örültem is, hogy ha-zaért, és kérdeztem tőle, hogy amikor kijött a vízből, akkor nem voltak a közelben állatvédők, akik visszatuszkolták volna, mint a bálnákat?, de erre csak annyit mondott, hogy a pofámat fogjam be lehetőleg.

Már egy csomószor engedi, hogy a szobájában aludjak, de a nyomorék nem is fekszik le az ágyra, amíg én ott vagyok, nehogy felébresszen, inkább székben néz sorozatot, úgyhogy lassan a következő szintre lépek a nevelésében, és szarni sem hagyom, ráfekszem majd a vécére, és megvárom, amíg szétrobban a belseje.

Kurva sok siralmas dolgot átéltem már itt, de a legsörnyűbb az összes közül az, amikor Szőrin kívül senki nincs itthon, ő meg nekiáll énekelni meg gitározni, de csak léggitározni, mert igazi nincs neki, ugyanis eladta, amikor rájött, hogy nem lesz rocksztár. Mondtam neki, hogy ha előbb születek, legalább a gitárvásárlás előtt, akkor elmondtam volna neked, hogy az életben nem lesz belőled semmi, kár fáradnod. De kiderült, hogy nem is fáradt igazán, mert gyorsan feladta, mondtam is neki, hogy ez a helyes hozzáállás, mert így legalább nem kell végigjárnod a rögzös utat, hogy pofára ess, hanem egyből pofára vagy esve. Természetesen folytatta, hogy koncert után egy csomó lánnyal tudott volna enyelegni, mert biztos mindegyik rajongott volna érte, mondom, sok a volna bazmeg, úgy-

hogy tényleg fejezd be, de aztán előadta nekem az *On-dóban ázó mellbimbó* című szerzeményét. Ha lenne fegyverem, akkor először vele, majd magammal végeztem volna, de így csak azt tudtam tenni, hogy hátrahúztam a füleim, és torpedóként kirohantam a szobából.

Miután végeztem a sokkot kapással, rengeteg macskát megettem, tulajdonképpen az egész rántott húsnak a felét, amit ebédre zabált, aztán még két szelet párizsival lekísértem, hogy délután maradjon hely egy kis tasakosnak. Azt mondta, hogy szerinte ez már nem egészséges, én pedig azt, hogy Szőröském, nyomassad csak a kaját, mert ellenkező esetben pofán baszlak, így kiegyeztünk egy győzelemben az én javamra. Mondjuk arra rájöttem, hogy a délutáni alvásából nem fejre ugrással és karmolással kell felébreszteni, mert morcosabb lesz a szokásosnál is, és a szó szoros értelmében megvalósul a mondás, miszerint kivág, mint macskát szarni.

A Szőrös tegnap egész nap nem volt itthon, ráadásul amikor éjszaka hazaért, akkor sem foglalkozott velem, kérdeztem is tőle, hogy na mi van, megint ittál, bazmeg?, de azt mondta, nem, hanem koncerten volt, mondom, minek jársz te koncertre, úgysem

értesz a zenéhez, azt mondja, azért, hogy élvezze a zenét. Megfogalmazódott bennem a kérdés, hogy akkor minek jár nők közé, de elment aludni hajnalban, ezért napközben a Feketehajút idegesítettem mindenfélevel, direkt hasmenést produkáltam, majd szétkentem a szőnyegen. Erre annyira nem volt büszke a Szőrös sem, ezért elmondott mindennek.

Másnap hajnali négykor ébresztett, néztem is rá, hogy akkor most mi van, mert ilyenkor szoktál lefeküdni, bazmeg, és kivett a kosaramból, hogy játszunk. Hajnali négykor. Aztán eltűnt egész napra, és amikor hazajött, vártam, hogy hozzon halat, erre nem hozott, mert szerinte védettek, meg valami eszmei értékről hadovált, én pedig megjegyeztem, hogy szerencsére neked az nincsen, bazmeg, úgyhogy várd azt ki, hogy megnövök, kapsz halált a pófádra.

Ma mindenféle lehetséges eszközzel próbált kiengeztelni, még azt is megengedte, hogy a billentyűzeten fekszem, kaptam tasakost is, meg a levesből maradarat.

Azt mondta, ha nem hízik, akkor úgy járok, mint ha kacsá lennék, és megtöm, mert szerinte az nem egészséges, hogy ennyi zabálástól nem vagyok dagadt, mondom, ne magadból indulj ki, én nem tehetek róla, hogy olyan genetikai tökéletességet örököltem, amiről te csak álmodhatsz, de azt is mondtam neki, hogy ő biztos nem genetikai tökéletességről álmodik,

hanem arról álmodik, hogy zabál, mondjuk el tudom képzelni, hogy mégis a tökéletesség az álma, ha már ébren nem lehet az, de ezt nem vette figyelembe, hanem visszatértünk az én dietetikusi elemzéseimre (elmagyarázta, hogy a dietetikus az olyan ember, aki ha meglátná, hogy ő mit eszik, akkor felvágna az összes erét, és fejbe lőné magát közben), de mondtam, hogy én vigyázok az alakomra, ő pedig mondta, hogy férgecs vagyok biztosan, én mondtam, hogy te meg férgecs vagy, így beszélgettünk.

Mivel alázatoskodik egész nap, talán az éjszakát az ágyán tölthetem, ahol a plüss tesómmal lehetek, amit a Feketehajú adott, hogy helyette inkább azt terrorizáljam, és ez bevált, mert kurva jó, hogy ütöm, harapom, karmolom, és nincs következménye. Igaz, mondták, hogy ha agresszív leszek, akkor mehetnek kóbor macskának, úgyhogy megfontolom ezt még.

Már teljesen belaktam a házat, vagyis belakattam Szőrössel, a szobájában is van ágyam, egy dobozba rakott párnát meg fradis kendőt, aztán abban alatt. Azt mondta, érzem magam megtisztelve, hogy fradis kendőn aludhatok, mert még ő sem aludt rajta, mondom, a kisujjad nem fér rá, bazmeg, de aztán

mondta, hogy amikor kicsi volt, akkor sem aludhatott rajta. Kitágult a pupillám, és reszketve próbáltam vizsztatartani a röhögést, hogy te voltál kicsi?, és akkor mutatott fényképeket, hogy ő milyen volt kicsinek. Hát, nagy.

A konyhában meg kosárban van párna, a Feketehajú adta nekem, már csak a nagyszobában kéne valami helyet drosztolnom magamnak, hogy minden szegletben aludhassak, ami kényelmes és meleg.

A Kopasz meg a felesége hozott nekem tegnap alutasakos megapakkot, hogy áldjam meg őket, csak az a baj, hogy a Kopasz felesége nem szeret, annak ellenére sem, hogy én vagyok a világon a legszebb macska, mert alapból nem szereti a macskákat. Szerencsére általában szoknyában jár, úgyhogy könnyen hozzáférhető a vádlija, amit a következő alkalommal le fogok karmolni a helyéről, ha már a dörgölözés nem vált be nála.

Botanikusnak készülök a Feketehajú szerint, mert az összes virágot elérem már, és imádom kifötörni a földet a cserépből, sőt, ma fel is borítottam egyet, és abban ugráltam, majd szépen, módszeresen felhordtam a fekete földet a régen még fehér, azóta már kissé más színű szőnyegre, amiért akkora lebaszást kaptam, hogy elképzelni sem tudtam, hogy létezhet ekkora, de létezik.

Szörösnek egyébként valami baja van, mert bekötözte a lábát, meg mondta délután, hogy megy aludni, hagytam is nem egészen fél órát, aztán felpofoztam

az álmából, ráültem a mellkasára, és kérdeztem tőle, hogy mi a fasz baja van. Mondta, hogy focizott, és aláfordult a bokája, mondom, ne idegesítsél, nem is tudsz focizni, azt mondta, hogy ez nem akadályozza meg abban, hogy focizzon, mondom, ebben lehet valami, mert életképtelen, vagyis és mégis élsz. Azóta kis gecinek nevez, néha pedig köcsögnek. Anyádat.

Azt mondta a Szőrös, hogy már a végét járja az idegrendszere, betelt a pohár, és egyébként is a bűnimmel már Dunát lehetne rekeszteni. Mondjuk az jó lenne, mert akkor megállna a sok hal, és tudnék fogni magamnak, mert a Szőrös apja hozott ma két nagyot, és nem engedett oda, amikor pucolta, mert szerinte nem ehetek nyers halat, egyébként pedig ha belemászok az edénybe, akkor meghalok kés általi halállal.

A bűneim közé tartozik az is, hogy egy óvatlan pillanatban, amikor Szőrös nem figyelt oda, lepisáltam a takaróját, majd szétfröcsköltem az egész ágyon, úgyhogy azóta nem aludhatok a szobájában egy percet sem este, hanem kizár a konyhába senyedni. Igaz, vett nekem szép új etetőtálat, amiben egy csomó tasakos elfér, ezért még életben hagyom egy darabig.

Bár afelől érdeklődött, hogy esetleg értelmi fogyatékos vagyok-e, mert olvasta az interneten, hogy a macskák alapból szobatiszták, és csak egy helyre pisálnak, az alomba. Mondtam neki, hogy az egész ház egy alom, úgyhogy kussoljál el, és takarítsd ki az ágyadat, mert kurva bűdös.

Mindent szétbaszok egyébként magam körül, ezt is ő mondta, és nem lesz így belőlem nagy macska, hanem mindig kiscica maradok, mert kutyák elé vet, ha nem leszek normális. Persze tudom, hogy ő sem gondolja komolyan, mert néz rám bárgyún, aztán szanaszét szeretget, és néha visszafelé simogat, pedig tudja, hogy úgy rühellem, ezért én visszafelé fogom kikaparni a szemeit, ha nem hagyja abba.

A Kopasz hozott Szőrösnek süteményt, amit az a nő sütött, aki gyűlöl engem, mert macska vagyok, ezért ami a tányéron maradt, azt lepofoztam az asztról, erre úgy lebaszott, hogy minden szőröm az égnek állt, mert megijedtem, hogy most aztán tényleg vége mindennek, és elpusztít, mert olyan dagadt, hogy ha kárba veszik egy kis táplálék, akkor menten idegeskedni kezd, mondván, hogy azt még pedig jó lett volna megenni. Kíváncsi vagyok, ha elé raknának 15 kiló rántott húst, akkor megenné-e?

Legújabb szórakozásom, hogy kiülök az ablakba, és nézem a kutyát, néha fújok rá, ő pedig annyira hülye, hogy nem veszi észre, hogy szívatom, és csorgatja a

nyálát, de én tudom, hogy Szőri vigyáz rám, és nem fog összeereszteni a nálam egyébként ötvenszer nagyobb állattal, mert kétségtelenül nem én nyernék. Még. El is magyarázta, hogy a kutya azért van odakint, mert kurva nagy, és jó lenne, ha békén hagynám, mielőtt még bejön értem a szúnyoghálón keresztül, mivel akkor semmiféle egyiptomi fáraó szelleme nem menthetne meg a halál torkából. Aztán elkezdett bögyölnögni a kutyának, hogy Rexike, de aranyos vagy, kérdeztem is Szőritől, hogy tényleg, bazmeg? Rexike? Kurva kreatívak vagytok, aztán mondta, hogy azért, mert nem gondolkodtak kutyanéven, csak az előző szült, ez meg véletlenül megmaradt, amit azzal hálál meg, hogy őrzi az álmukat éjszaka. Mondom, kurva könnyfakasztó történet, tényleg, de azért ne Rexikézzél, hanem engem szeress, mert én kicsi vagyok, és védtelen.

A Feketehajú vett nekem dobozt, amiből nem tudom kifötörni az almot, és kurva ideges is vagyok emiatt, mert lételemem, hogy összealmozzak mindent magam körül, úgyhogy valamit gyorsan ki kell találnom. Szerencsére végtelen leleményességemnek köszönhetően sikerült rájönnöm, ha leveszem a szélét, akkor simán szét lehet teríteni az egész almot a doboz körül.

Szóri azt mondta, remélhetőleg ebből nem lesz rendszer. Szerintem meg rendszer lesz, mert nekem nem állíthat senki akadályt, erre a Feketehajú mondta is, hogy amilyen kicsi vagyok, akkora hülye, én meg mondtam neki, hogy a kis göndör fürtjeiddel takarodjál az édesfiadnak parancsolgatni, engem meg hagyjál békén.

Büszke vagyok a Szőrösre meg az apjára is, mert kaptam tasakos kurvajót, ami annyira kurva finom, hogy kétszer akkora lett a nyelvem, mint előtte, hogy le tudjam nyalni az egész fejemről az ízét, mert halacszás, és benne van az egész halacska ledarálva. Szőrös megkóstolta, neki is ízlett, de remélem, nem szokik rá, mert ha nekem kevesebb jut, akkor neki is, csak az életből.

Tegnap lemért a Feketehajú, és kiderült, hogy 1 kiló 70 deka vagyok már, Szőrös szerint dagadt, szerintem meg ő az, mert hatvanszor nehezebb nálam, úgyhogy a helyében kussolnék. Apropos, kussolás. Azt mondák, hogy ha nem hagyom abba a folyamatos és ráadásul felesleges szirénázást, akkor kénytelenek lesznek kivenni belőlem a nyávogót, mert egy idő után nem vicces, hogy céltalanul nyávogok. Persze Szőrös egyből azt hitte, hogy valamim fáj, de csak a hülyesége fáj nekem, szóval teljesen egészséges vagyok, csak agyilag nem, ezt is mondta, miután megbizonyosodott a fizikai jólétem felől.

Ja, és nem engedi, hogy az mp3-lejátszójával játszsak, pedig a legjobb játék a világon, ezért a laptop

sarkát harapdáltam, hátha attól ideges lesz, és persze az is lett, és mondta, hogy harapdáljam azt, akinek a farkából kicsöppentem. Ráadásul ketrecren akar tartani, meg pórázon. Szeretném én azt meglátni. Erre meg is mutatta, hogy van valami Ashera macska, akit abban kell tartani, mert a legfélelmetesebb macskafajták keveréke, és ráadásul akkora fogai vannak, mint a fejem. Mondta is Szőri, hogy milyen aranyos. Mondom, ide figyelj, bazmeg, ha idehozol a házhoz egy ilyen, akkor széttép mindenkit, úgyhogy tegyél le a tervről, de aztán mondta, hogy megfizethetetlenül drága állat, tehát nem lesz ilyenünk, aztán kitért arra, hogy én ingyen voltam, és mégis képes vagyok egy T-34-es dekonstruktív képességét bevetni. Nem tudom mi az a T-34-es, és fogalmam sincs, tudom, mit jelent a dekonstruktív, úgyhogy fel is borítottam egy cserepes virágot, amely atomjaira hullott. A Feketehajú mondta, hogy elég volt belőlem, és kivitte az összes virágot az udvarra, de Szőri elmagyarázta, hogy ez csak átmeneti állapot, mert jön a hideg, és a virágok is befelé. Addig élezem a körmöm.

Szőrös megint elvitt az orvoshoz, kaptam szerinte kötelező védőoltást, szerintem pedig csak direkt kibaszásból csinálja ezt, mert dr. Cemende a seggemben turkált, meg a fülemben, persze nem mutattam ki Szőrinek, hogy félek, és már a váróban is hősiezen viselkedtem, mert ott kutya volt és morogtam rá, de nem engedte, hogy megöljem. Azt mondta az orvos, hogy 4 hét múlva vissza kell menni, és kapok még szurit, de addigra még jobban megélezem a körmömet, és kikaparom a szemét valahogy. Szőri kért injekciót hülyeség ellen is, mondjuk nem tudom, hogy kettőnk közül melyikünknek kéne. Igaz, szerintem azért járunk ennyit a dr. Cemendéhez, mert Szőrinek tetszik a csaj, de elmagyaráztam neki, hogy semmi esélyed nincs nála, főleg úgy, hogy nem mondasz neki semmit, csak nézel, mint szűz lány az apja faszára, úgyhogy nem lesz belőle szerelem, megnyugodhatsz.

Olyanokat fostam a lazacos tasakostól, hogy csak vegyvédelmi védőruhában lehetett megközelíteni a dobozom, mert tényleg kurva büdös volt, ráadásul a Feketehajú elnézte a cuccot, és felnőtteknek valót vett, remélem, ez a hiba nem fordul elő újra, mert az egy dolog, hogy finom, de amikor folyt a seggemből az anyag, akkor nem annyira doromboltam.

A lavórba pisilek néhanapján, Szőrös erre azt mondta, hogy akkor ő a tálamba fog, kérdeztem, hogy te talán a lavorból eszel, bazmeg, bár simán el bírom

képzelné, milyen dagadt, hogy éjszaka teleönti mindennel, aztán amikor senki nem látja, akkor kizabálja belőle a kaját.

Gügyögte, hogy ő is kapott ma szurit, úgyhogy nekem is kell, mert egyformák vagyunk, de majd kíváncsi leszek, hogy amikor én vedlek, akkor majd ő is fog-e, meg amikor kiveszik a herémet, akkor az övét is ki fogják-e venni, vagy ez csak egy irányba működik. Erre nem mondott semmi biztatót, kifejtette nekem, hogy milyen magányos, mennyire szomorú, és semmiféle esélyt nem lát arra, hogy valaha lesz barátnője. Mondtam neki, hogy ne keseredj el, basszalak a falhoz, hát itt vagyok én neked. Erre azt mondta, hogy örül is neki, meg minden, de valami érző és értő lényt akar maga mellett tudni, erre annyira megsérültem lelkileg, hogy egyedül hagytam, senyvedjen csak a magányban ez a hülye.

Később visszamentem hozzá, és mondtam neki, hogy tudomásom szerint a cicáknál ez úgy működik, hogy erőszakkal meghágjuk a lány macskákat, és ez általában beválik. Erre azt válaszolta, hogy az emberek-nél nem működik ez, mert börtönbe zárják érte. Hát, akkor talán ne a gép előtt próbálj társat keresni, hanem takarodjál el csajozni, és akkor szakadt át a gát, hogy hát ő nem is tudja már, azt hogyan kell, és egyébként is még mindig az előzőbe szerelmes. Mondom, te szerencsétlen balfasz, hát odamész valakihez, elmondod, hogy neked milyen szép cicád van, és egyből az összes

lány engem akar megnézni, és amikor néznek, akkor te megdugod őket. Azt mondta, hogy dr. Veress Pálnak ne menjek el. Ennek semmi sem jó.

Azt hiszem, megkarmoltam az isten lábát, mert Szőrös megengedte, hogy végre a szobájában aludjak. Úgy történt, hogy a Feketehajú éjszakára ment dolgozni, és Szőri úgy gondolta, hogy akkor most liberális lesz, és kipróbálja, milyen aranyos vagyok, vagy esetleg milyen nem. Sikerült az ágyába is beférkőznöm, és ott aludtam, nem zárt ki, már 3 éjszakát nála töltöttem, igaz, ma éjszaka egy picit mérges volt, amikor fél háromkor gondoltam úgy, hogy játszani kéne. De ekkor sem zárt ki, hanem megbocsátott, szóval kurva rendes ez a srác.

Ráadásul a Feketehajú vett nekem műegeret, és azzal játszom kifulladásig, mert marha jó, ahogy zörög, meg egyébként is kiélhetem agresszivitásom úgy, hogy közben nem véreznek el a gazdáim. Remekül érzem magam, és szerintem én vagyok a legjobban tartott cica a világon, okom sem lehet panaszra, és lehet, hogy nem is fogom megölni Szőröst, mert elég jó fej, és a Feketehajú sem rikácsolt, hogy miért nem a konyhába kizárva alszom.

Mondjuk addig volt jó kedvem, amíg Szóri meg nem kérdezte, hogy tudom-e egyáltalán, hogy milyen állat az egér, mondtam neki, hogy nem, de nem is érdekel, erre történelemórát tartott, ami arról szólt, hogy a macskákat azért háziasították, hogy a pajtában megfogják az egereket, akik a terményt eszik. Kérdeztem tőle, hogy mi a faszom az a termény, meg mi az a pajta, mondta, hogy reménytelen eset vagyok, és azt is mondta, hogy a következő történelemóra arról fog szólni, hogy a tizenhatodik században irtották a macskákat, mert a sátán állatának gondolták őket, úgyhogy készüljek.

